

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12Csp/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202399
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618202399.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v spore žalobkyne W. M., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D., XX.L. XXX/X, štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. korešpondenčná adresa: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 50 361 368, v konaní o zaplatenie sumy 615,15 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 605,15 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05.06.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni s a p r i z n á v a od žalovaného náhrada trov konania v pomere 96,60 %, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 615,15 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Uviedla, že dňa 18.04.2008 bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s) uzatvorená "Zmluva o úvere č. 1934676208" (ďalej aj len ako "zmluva o úvere"). Dňa 08.12.2014 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITED. Dňa 09.12.2014 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti BOSSNUT INVESTMENT LIMITED na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. Spoločnosť PRO CIVITAS zanikla v dôsledku zlúčenia dňa 09.08.2017 a právnym nástupcom, ktorým sa stala v tomto konaní žalovaná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.

3. Postúpenie pohľadávky zo dňa 08.12.2014 je neplatným právnym úkonom, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky (v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách) na platné postúpenie pohľadávky z banky (Poštová banka, a.s.) na tretí subjekt bez bankového oprávnenia (BOSSNUT INVESTMENT LIMITED). V súlade so zásadou "nikto nemôže previesť viac práva než má" je logicky neplatným aj postúpenie zo dňa 09.12.2014 na PRO CIVITAS, s.r.o. Spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., ktorá následne v mesiaci február 2015 pristúpila k vykonávaniu zrážok zo mzdy žalobcovi na základe "Výzvy na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.02.2015."

4. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalovaný nebol oprávnený prijímať úhrady od žalobcu. Napriek neexistencii právneho dôvodu, ktorý by dával žalovanému právny základ pre prijímanie akýchkoľvek úhrad, prijal od žalobcu sumy bez právneho dôvodu. Pokiaľ by žalovaný tvrdil opak, a teda, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je na ňom, aby uniesol dôkazné bremeno ohľadne otázky

údajného postupovania pohľadávok a preukázal, že došlo k splneniu všetkých zákonných podmienok v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobcovi neboli zasielané žiadne listiny, ktoré by preukazovali skutočnosti preukazujúce platné postúpenie a tak má za to, že k platnému postúpeniu nedošlo. Nie je zo strany žalobcu možné dokazovať skutočnosť, ktorá sa nestala (tzv. negatívna dôkazná teória). Plnenie, ktoré žalobca v postavení spotrebiteľa poskytol žalovanému v postavení dodávateľa bez právneho dôvodu, zakladá na strane žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, v zmysle § 541, § 457 Občianskeho zákonníka.

5. Žalobkyňa uhrádzala žalovanej spoločnosti plnenia, na ktoré nemala právny titul za obdobie od údajného postúpenia pohľadávky, t. j. od 09.12.2014 do 30.04.2017 (najmä od začatia výkonu zrážok zo mzdy). Žalovaná prijala bez právneho dôvodu na účet vedený v Poštovej banke, a.s. IBAN: XXXX úhrady od žalobcu za obdobie od február 2015 do 30.04.2017 spolu vo výške 615,15 Eur (505,15 Eur + 110,--Eur). Z oznámenia od zamestnávateľa vyplývajú úhrady spolu vo výške 505,15 Eur (od 12/2015 do 4/2017). Z predkladaných poštových poukazov vyplývajú úhrady vo výške 110,--Eur.

6. Celkovo sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou vo výške 615,15 eur. Ide o nárok, ktorý pozostáva zo súčtu úhrad, ktoré uskutočnil v období od 12/2015 do 4/2017. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému vo výške 5 % ročne.

7. Názor žalovaného, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má význam výlučne pri "prelamaní" bankového tajomstva, a že nestanovuje podmienky, za ktorých môže byť postúpená pohľadávky banky na ďalší subjekt, považuje za prekonaný a nesprávny, pričom poukázal aj na aktuálne rozsudky NS SR (rozsudok NS SR, sp. zn.: 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

8. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj "zákon o bankách"), jasne ustanovuje aké konkrétne predpoklady musia byť splnené pre postúpenie pohľadávky (splatnosť pohľadávky; zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní; preukázanie dĺžky omeškania so zaplatením viac ako 90 dní...). Ani jeden z uvedených predpokladov splnený nebol. Žalovaný síce predložil listinu označenú ako "Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom" (ďalej aj len ako "Výzva") v zmysle ktorej malo dôjsť zo strany právneho predchodcu žalobcu (Poštovej banky, a.s.) k "zosplateniu" úveru ku dňu 10.05.2011, avšak predmetný úkon "zosplatenia" právneho predchodcu žalobcu je absolútne neplatným pre rozpor so zákonom, nakoľko mu nepredchádzal postup rešpektujúci vtedy platné a účinné znenie ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka.

9. Z obsahu žalovaným prekladanej Výzvy + doručenky je zrejmé, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) "zosplatil" úver ku dňu 10.05.2011, avšak žalobcovi bola Výzva doručená až 16.05.2011, t. j. v žiadnom prípade nemožno hovoriť o zachovaní "lehoty nie kratšej ako 15 dní" na uplatnenie práva úver "zosplatiť" a naplneniu účelu tohto ustanovenia. Doposiaľ nebolo preukázané, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, teda pred uplatnením práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, banka v postavení dodávateľa, upozornila spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a rovnako nebola doposiaľ preukázaná ani druhá podmienka z § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka musí predchádzať doba omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky aspoň tri mesiace. Úkon "zosplatenia", ktorý nerešpektuje zákonné znenie, je v priamom rozpore so zákonom, a z toho dôvodu je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom.

10. Žalobca má tak naďalej za to, že:

- nedošlo k predčasnej splatnosti úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o úvere
  - žalovaný listinu (výzva v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách) v konaní doposiaľ nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka.
  - žalovaný v konaní tiež nepreukázal, že by bol dlžník aj napriek obdržaniu písomnej výzvy zo strany banky, po jej prevzatí v omeškaní so splnením svojho záväzku po dobu dlhšiu ako 90 dní.
- S poukazom na obsah uvedenej listiny, ako aj k mimoriadne dlhému časovému odstupe je tiež zrejmé, že právny predchodca mal v úmysle úver predčasne "zosplatiť" a nie uskutočniť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pohľadávka banky tak nebola ku dňu 08.12.2014 postúpiteľná.

11. Žalobkyňa na pojednávaní súdu uviedla, že si nepamätá, či obdržala druhú upomienku na možnosť zosplatnenia úveru. O bezdôvodnom obohatení žalovaného a o tom, že mu platila bezdôvodne, sa dozvedela niekedy v mesiacoch máj, jún 2017, kedy podala voči právnenému predchodcovi žalovaného aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z tej istej zmluvy o úvere, o zákaze vykonávania zrážok zo mzdy.

12. Žalovaný uviedol, že žalobca vo svojej žalobe spochybňuje postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa, Poštovej banky, a. s. na súčasného veriteľa spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., pričom uvádza, že neboli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Účelom § 92 zákona o bankách je, podľa jeho názoru, úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účel ustanovenia je vyjadrený aj v dôvodovej správe k § 92 vládneho návrhu zákona o bankách, podľa ktorej: "V ustanoveniach odsekov 1 až 7 (teraz ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva." Hlavný účel § 92 vrátane ods. 8 zákona o bankách bol teda aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, že by tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu, niet v zákone ani v dôvodovej správe ani slova. Je potrebné si uvedomiť, že porušenie bankového tajomstva (vrátane porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách) nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným zákonom o bankách, ako aj k zodpovednosti za škodu.

14. Ak by pripustil, že § 92 ods. 8 zákona o bankách diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak potom tvrdí že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 10.05.2011 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V tomto dáva do pozornosti skutočnosť, že žalobca bol v omeškaní už od decembra 2010. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že žalobca bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného trvá na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

15. Zároveň, žalovaný v tejto súvislosti namieta, že by sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu o sumu vo výške 615,15 Eur. V prípade ak by aj súd, mal čisto hypoteticky za preukázané, že neprišlo k platnému postúpeniu pohľadávky, tak suma, ktorá je predmetom tohto konania by patrila pôvodnému veriteľovi žalovaného a to Poštovej banke, a. s. rozhodne by však nepatrila žalobcovi, ktorý namieta postúpenie pohľadávky. Žalovaný z opatrnosti vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 28.09.2018, po uplynutí lehôt v rámci vyjadrení v zmysle § 167 Civilného sporového poriadku, bezprostredne pred vytyčeným termínom pojednávania doplnil svoje vyjadrenie k žalobe, pričom poukázal na to, že pôvodný veriteľ, Poštová banka, a. s. vyhlásila úver za predčasne splatný, a to k dátumu 10.05.2011. Táto pohľadávka nebola zažalovaná na žiadnom súde, či už rozhodcovskom alebo všeobecnom súde. Má za to, že odo dňa 10.05.2011 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 10.05.2013. Po tomto dátume bola pohľadávka

premlčaná a stala sa z nej naturálna obligácia. Žalovaný teda nemôže vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, nakoľko v zmysle § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu. Taktiež uviedol, že solučným plnením dlžníka v prospech zdanlivého postupníka sa obohatil postupca a ten má byť aj pasívne legitimovanou stranou v prípade sporu z bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, či neplatnosťou bol postihnutý právny úkon, z ktorého vznikla pohľadávka, alebo iba postúpenie pohľadávky. Dlžník si bude prípadne môcť svoju pohľadávku aj započítať voči prípadne ešte trvajúcej pohľadávke pôvodného veriteľa. Na základe uvedeného, navrhol žalobu zamietnuť.

16. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, prečítaním Dohody o zrážkach zo mzdy, oznámenia zamestnávateľa, Zmluvy o úvere, listinných dôkazov preukazujúcich splácanie dlhu žalobkyňou, výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, rozsudku Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 7Csp/162/2017-23 a zistil nasledovný skutkový stav:

17. Dňa 18.04.2008 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom ako veriteľom bola uzatvorená Zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50 000,--Sk, pri výške mesačnej splátky 1 439,--Sk, splatnosti splátky 18.deň v mesiaci, počet splátok 60, dátum prvej platby do 18.05.2008, konečná splatnosť 18.04.2013, úroková sadzba 24 % ročne, RPMN banky 27,86 %.

18. Právny predchodca žalovaného spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464 listom zo dňa 11.02.2015 zamestnávateľovi žalobkyne predložila Dohodu o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy spolu s výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere, ako právny nástupca Poštovej banky, a. s., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

19. Z oznámenia zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 02.06.2017 je zrejmé, že na základe Dohody o zrážkach zo mzdy v prospech PRO CIVITAS, s.r.o. vykonávajú dve zrážky zo mzdy, a to k variabilnému symbolu 1934676208 a k variabilnému symbolu 8706696808. Zamestnávateľ zároveň predložil žalobkyňi tabuľku, z ktorej je zrejmé, že v prospech PRO CIVITAS, s.r.o. (Poštová banka, a. s.) k variabilnému symbolu 1934676208, t. j. z titulu Zmluvy o úvere zo dňa 18.04.2008 bola celkovo zrazená suma k 30.04.2017 vo výške 1 232,03 Eur, pričom od mesiaca 12/2015 do mesiaca 04/2017 vyplývajú úhrady v celkovej výške 505,15 Eur.

20. Z poštových poukazov predložených žalobkyňou je zrejmé, že dňa 24.02.2015 zaplatila v prospech právneho predchodcu žalovaného sumu 10,--Eur, dňa 24.03.2015 sumu 10,--Eur, dňa 24.04.2015 sumu 10,--Eur, dňa 21.07.2015 sumu 20,--Eur, dňa 20.08.2015 sumu 20,--Eur, dňa 21.09.2015 sumu 20,--Eur, dňa 19.10.2015 sumu 20,--Eur, dňa 19.02.2016 sumu 20,--Eur (č. l. 33 spisu).

21. Listom zo dňa 10.05.2011 Poštová banka, a. s. vyzvala žalobkyňu na splatenie úveru s príslušenstvom spolu s oznámením, že jej úver k 10.05.2011 sa stal predčasne splatným v celom rozsahu (č. l. 46 opak spisu). Žalobkyňu výzvy prevzala dňa 16.05.2011.

22. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018 súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 605,15 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05.06.2018 do zaplatenia, žalobu v časti zaplatenia sumy 10,--Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05.06.2018 do zaplatenia zamietol a žalobkyňi priznal od žalovaného náhradu trov konania v pomere 96,60 %. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 14Co/169/2018-158 zo dňa 23.04.2019 bol rozsudok Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018 vo výrokoch I. a III. zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného proti druhému výroku Okresného súdu Lučenec, ktorým súd v časti zamietol, bolo odmietnuté. Rozsudok Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018 v druhom výroku nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2019.

23. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 7Csp/162/2017 má súd preukázané, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 13.06.2017 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia voči právnemu predchodcovi žalovaného z titulu Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 18.04.2008 s právnym predchodcom žalovaného Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, číslo

zmluvy: 1934676208, t. j. totožnej zmluvy, ktorá je predmetom aj tohto konania. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 7Csp/162/2017-23 súd vydal neodkladné opatrenia a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy z titulu Zmluvy o úvere číslo: 1934676208 zo dňa 18.04.2008, ktorú uzatvorila Poštová banka, a. s. Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 so žalobkyňou. Zamestnávateľovi žalobkyne uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici číslo konania 1Co/1/2017-55 zo dňa 18.10.2017 bolo uznesenie okresného súdu číslo konania 7Csp/162/2017-23 zo dňa 12.07.2017 v prvom výroku potvrdené, v druhom výroku zamietnuté a v treťom výroku bolo zmenené rozhodnutie o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Uznesenie Okresného súdu Lučenec číslo konania 7Csp/162/2017-23 nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 25.10.2017.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., účinný k 08.12.2014, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, účinný k 10.05.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, účinný k 10.05.2011, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
Bездôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinný k 18.04.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z., účinný k 18.04.2008, a účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná.

35. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že pôvodný predchodca žalovaného Poštová banka, a. s., ktorá pôvodne so žalobkyňou uzatvorila Zmluvu o úvere č. 1934676208 postúpila svoju pohľadávku z titulu uzatvorenej zmluvy dňa 08.12.2004 na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITED, ktorá následne postúpením dňa 09.12.2014 postúpila pohľadávku spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o. Následne spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia dňa 09.08.2017 a právnym nástupcom sa stala žalovaná, spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s.

36. Taktiež medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že z titulu Zmluvy o úvere číslo 1934676208 zo dňa 18.04.2008 žalovaná na základe zrážok zo mzdy, resp. jej zamestnávateľ poukázal v prospech PRO CIVITAS, s.r.o. k 30.04.2017 sumu 1 232,03 Eur a sama žalobkyňa počnúc od 24.02.2015 do 19.02.2016 sumu 130,--Eur.

37. Sporným medzi stranami sporu bolo právne posúdenie, či postúpenie pohľadávky z Poštovej banky, a. s. na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITED dňa 08.12.2014 bolo platným právnym úkonom alebo nie, taktiež či došlo k platnému zosplateniu úveru zo strany žalovaného.

38. Z vyššie uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, jednoznačne vyplývajú podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

39. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal písomnú výzvu banky, v danom prípade Poštovej banky, a. s. žalobkyni, aby svoju pohľadávku splnila. Listinný dôkaz, ktorý v tomto smere bol predložený zo strany žalovaného (č. l. 46 opak spisu), a to "výzva na splatenie úveru s príslušenstvom" zo dňa 10.05.2011 nemožno čo do obsahu považovať za výzvu akú ma na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko čo do obsahu ide o oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, ktoré malo nastať dňa 10.05.2011. Z predmetnej výzvy je zrejмый zostatok dlhu už ku dňu zosplatenia úveru, pričom spotrebiteľovi - žalobkyni ani nebola daná možnosť do postúpenia pohľadávky zaplatiť pôvodnému veriteľovi dlžnú sumu.

40. Súd podotýka, že aj zosplatenie poskytnutého úveru je v rozpore s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a následného uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda je neplatné, nakoľko zo strany žalovaného nebolo preukázané, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru

vyzval žalobkyňu v lehote nie kratšie ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Sám žalovaný vo svojom vyjadrení (č. I. 78 spisu) uviedol, že výzvu v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka súdu nevedia predložiť, nakoľko ani on, ani jeho právny predchodca, Poštová banka, a. s. scenmi týchto dokumentov ani podaciami hárkami k nim nedisponujú. Z tohto dôvodu navrhol v konaní vypočuť žalobcu, či obdržal upomienku, ktorá ho upozorňovala na možnosť zosplatnenia úveru. Dôkazné bremeno však zaťažovalo žalovaného, túto skutočnosť preukázať. Z uvedeného je zrejmé, že k platnému zosplatneniu dňa 10.05.2011 nedošlo.

41. Z dôvodu, že zo strany žalovaného nebolo preukázané, že bola splnená podmienka uvedená v ustanovení § 92 ods. 8 bankového zákona, a to písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky žalobkyňi, s tým, aby túto pohľadávku splnila a tiež nie je zrejmé viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky, je toto postúpenie neplatné.

42. Bez splnenia vyššie uvedených podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona o bankách je zakázané postúpiť pohľadávku, pričom nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobný právny názor aktuálne vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí spisová značka 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018 ako aj 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018. Je teda zrejmé, že žalovaný prijal plnenia od žalobkyne bez hmotnoprávnej legitímácie na tieto plnenia, a bez akéhokoľvek právneho vzťahu k žalobkyňi, teda išlo o bezdôvodné obohatenie sa žalovaného na úkor žalobkyne. S uvedeným právnym názorom teda, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovení § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je povinný vydať žalobkyňi, sa stotožnil aj Krajský súd Banská Bystrica v uznesení číslo konania 14Co/169/2018-158 zo dňa 23.04.2019.

43. Keďže zo strany žalovaného bola aj vznesená námietka premlčania uplatneného práva žalobou bez bližšej špecifikácie a konkretizácie, súd skúmal či právo uplatnené žalobkyňou je premlčané alebo nie je s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca bližšiu špecifikáciu premlčania uviedol až v liste doručenom súdu dňa 28.09.2018, kde uviedol, že keďže Poštová banka, a.s. vyhlásila úver za predčasne splatným k dátumu 10.05.2011 premlčacia doba uplynula dňa 10.05.2013.

44. Je zrejmé, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 615,15 Eur s príslušenstvom, pričom táto suma má predstavovať úhrady zamestnávateľa z titulu výkonu zrážok zo mzdy za obdobie od 12/2015 do 02/2017, spolu vo výške 505,15 Eur. Žaloba bola podaná na súd 30.05.2018, s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodné obohatenie teda vzniklo žalovanému v mesiaci 12/2015 a trojročná premlčacia lehota by mu uplynula v mesiaci 12/2018. Žaloba bola podaná dňa 30.05.2018, takže z tohto titulu zrážky vo výške 505,15 Eur vykonané zamestnávateľom v prospech žalovaného premlčané nie sú. Žalovaný vo svojom poslednom vyjadrení, pred vytyčeným termínom pojednávania uviedol, že premlčaciu lehotu treba začať počítvať odo dňa 10.05.2011, kedy malo dôjsť k zosplatneniu úveru. Súd podotýka, že k platnému zosplatneniu nedošlo (viď zdôvodnenie v odseku 40), preto ani nemohla začať plynúť týmto dátumom premlčacia lehota.

45. Čo sa týka osobných úhrad žalobkyňou žalovanému formou poštových poukazov, v tomto smere sa žalobkyňa domáha od žalovaného len zaplatenia sumy 110,--Eur, ktorá má predstavovať zaplatené splátky za mesiace apríl 2015, júl 2015, august 2015, september 2015, október 2015, február 2016. Keďže zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania, súd skúmal aj premlčanie týchto jednotlivých splátok vykonaných žalobkyňou priamo žalovanému, pričom mal za to, že keďže žaloba bola podaná na súd dňa 30.05.2018, že splátka žalobkyňi vo výške 10,--Eur dňa 24.04.2015 bola urobená po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula v apríli 2018. Z tohto dôvodu má žalobkyňa z titulu osobných úhrad žalovanému právo len na zaplatenie sumy 100,--Eur, ako nepremlčané splátky za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, október 2015 a február 2016, v celkovej výške 100,--Eur. Žalobu súd preto čo do zaplatenia sumy 10,--Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05.06.2018 do zaplatenia zamietol. V tejto časti rozsudok číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018, nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2019.

46. Súd skúmal aj plynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby v súlade s ustanovením § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v tomto smere zameral dokazovanie na zistenie skutočnosti, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že sa na jej úkor plnilo bez právneho dôvodu a komu sa plnilo, teda kto a

kedy sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 25.06.2019 uviedla, že v mesiaci máj, jún 2017 sa dozvedela, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, čoho dôkazom je aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podala na Okresný súd Lučenec, dňa 13.06.2017 voči žalovanému, resp. voči jeho právnomu predchodcovi z titulu totožnej zmluvy o úvere uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu dňa 18.04.2008, kde sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, aby žalovaný sa zdržal použitia Dohody o zrážkach zo mzdy.

47. Z uvedených skutočností má súd preukázané, že dvojročná subjektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť v mesiaci jún 2017, kedy sa žalobkyňa dozvedela kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že 13.06.2017 podala voči žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, a teda subjektívna lehota by uplynula až v mesiaci jún 2019. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 30.05.2018, bola podaná tak subjektívnej ako aj v objektívnej premlčacej lehote (plynutie objektívnej lehoty súd zdôvodnil v odseku 44).

48. K námietke žalovaného ohľadne pasívnej legitímácie, že by pasívnou legitimovanou stranou mala byť Poštová banka, a. s. súd uvádza, že bezdôvodne sa v danom prípade obohatil žalovaný a nie Poštová banka, a. s., čo vyplýva z listinných dôkazov, ktoré žalobkyňa do súdneho spisu predložila, a z ktorých je zrejme komu uhrádzala uvedené platby. V tomto smere je námietka pasívnej legitímácie žalovaného nedôvodná. V tomto smere súd poukazuje na ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého je zrejme, že bezdôvodné obohatenie musí vydať ten, kto sa na úkor iného obohatil, čo v danom prípade je žalovaný.

49. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Súd žalobkyni priznal aj úroky z omeškania počnúc od 05.06.2018 do zaplatenia, t. j. dňom kedy bola žaloba žalobkyni doručená žalovanému v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, tak ako to požadovala žalobkyňa. Súd udáva, že omeškanie žalovaného s plnením peňažného dlhu z titulu bezdôvodného obohatenia už vzniklo skôr, avšak žalobkyňa sa domáhala zaplatenia úrokov z omeškania počnúc od doručenia žaloby žalovanému.

51. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Z dôvodu, že žalobkyňa mala v konaní pomerný úspech, avšak v prevažne väčšej miere, s prihliadnutím aj na právoplatnú časť rozsudku Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/52/2018-101 zo dňa 09.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2019, súd trovy konania pomerne rozdelil a priznal ich žalobkyni. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 615,15 Eur, súd jej priznal sumu 605,15 Eur. $(605,15 : 615,15 = 0,983) 98,3 - 1,7 = 96,60 \%$ úspech žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.